

et Mindretals Forslag kun $\frac{2}{3}$ af Udgifterne, medens Lodsejerne skal overtage $\frac{1}{3}$, og det vil efter Pristallet den 1. Januar 1923 koste 1,1 Mill. Kr. Løbet udenfor Slusen skal vedligeholdes ved Hjælp af en kørende Sandpumpemaskine og det fornødne Løb inde i Fjorden ved Hjælp af et Sandpumpefartøj; Staten skal bekoste Vedligeholdelsen udenfor Slusen samt Fornyelser af Slusen og eventuelt senere Nyanskaffelse af et Sandpumpefartøj, Amts- og Sognekommuner, henholdsvis de interesserede Lodsejere, bekoster det øvrige samt Slusens Pasning med en Halvdel hver; Vedligeholdelse og Drift foreslaas henlagt under en Bestyrelse paa 5 Medlemmer. Til Gengæld forbeholder Staten sig Ejendomsret til Opgrøde, Udgrøde og andre Landdannelser — eventuelt ogsaa ved Inddæmning — paa alle Fjordarealer udenfor en nærmere fastsat Grænse. Staten har som bekendt Indtægterne af Felsted Kog i Fjorden, der er paa 400 ha med en beregnet Værdi af 300 000 Kr.; den var tidligere opført i Finansloven sammen med Tipperne i Ringkøbing Fjord; nu ser jeg den ikke der. Foruden Statens Udlæg en Gang for alle, altsaa 1,1 Mill. Kr. efter Pristallet den 1. Januar 1923, faar Staten efter samme Pristal en aarlig Udgift paa 29 000 Kr., men ved Inddigningen, hvortil Staten naturligvis yder Støtte her som andre Steder til lignende Formaal, vil der indvindes Jordarealer og ny Jordværdi, saaledes at Jordværdien anslaas at stige i Forhold til den nuværende med 5,2 Mill. Kr.; og Fiskeriværdien vil stige med 500 000 Kr. Kommissionen udtaler derfor, at efter Beregningen vil det Forslag, den stiller, vise sig økonomisk fordelagtigt, men den mener alligevel, at Lodsejerne ikke kan overkomme det hele, og stiller da det Forslag til Udgifternes Fordeling, som jeg har omtalt. Der foreligger altsaa her et Forslag, som en Regeringskommission enstemmigt erklærer vil kunne give økonomisk gunstige Resultater, og som har Tilslutning fra alle Sider derovre. Der foreslaas en Ordning, som giver Beboerne omkring den store Fjord Mulighed for at faa Udbytte af deres Arbejde, og det er jo Beboere, der forstaar at faa noget ud af det, de lægger deres Arbejde i, naar de er nogenlunde sikre paa, at det ikke ødelægges ved Naturkatastrofer som hidtil. Jeg vil tillade mig at lægge Regeringen og det høje Ting denne Sag meget alvorligt paa Sinde. Jeg kan ikke tvivle om, at begge Parter vil gøre alt, hvad der staar i deres Magt; for at faa Sagen ordnet. Beboerne venter i hvert Fald med Spænding paa, hvad der

vil ske. Her er altsaa ogsaa en Opgave til Afhjælpning af Arbejdsløsheden.

Maa jeg med det samme henlede det høje Tings Opmærksomhed paa en anden Kommissionsbetænkning, som for nylig er omdelt paa vore Pladser, om Oprettelse af et Universitet i Jylland. Jeg ved meget godt, at man vil sige, at det er Tiden ikke inde til, vi har ikke Raad til saadanne Udgifter. Jeg vil gøre opmærksom paa, at da Københavns Universitet i sin Tid blev oprettet, var Staten stedt i større Nød end nu; Christian den Førstes Statskasse var bundløs, og han maatte pantsætte adskilligt blot for at kunne udstyre sin Datter nogenlunde anstændigt. Det er heller ikke Kommissionens Mening, at dette Universitet skal oprettes paa een Gang, men Lægerne stiller jo stadig stærkere Krav om at faa afhjulpet den Pladsmangel, Lægeuddannelsen lider under, og hertil vilde man kunne gøre en Begyndelse ovre i Jylland, bl. a. ved at muliggøre et Hospitalsarbejde derovre for de unge Læger, saa de der kunde tage første Del af den medicinske Eksamen, og som jeg omtalte forleden Dag, da jeg havde Ordet angaaende Lovforslaget om Lærerskoler, kunde der ogsaa til dette Universitet knyttes noget af den Overbygning, som jo sikkert alle er enige om vi maa have til den nuværende Læreruddannelse.

Jeg vil derefter gaa over til at tale om det, vi, der er delegerede ved Folkeforbundet, plejer at gøre ved Finanslovens første Behandling, nemlig aflægge en Beretning om noget af det, der er sket dernede. Alle vil jo have forstaaet, at dette Aars Delegeretforsamling var præget af Forventning om, hvad der vilde ske paa det nylig afsluttede Møde i Locarno. Men uanset denne Forventning om Locarno-Mødet vidste man jo, at England og dets Dominions havde nægtet at ratificere Genève-Protokollen af 1924, skønt bl. a. Frankrig og adskillige andre Magter havde ratificeret den. Der var flere Magter, der allerede noget inden Mødet dernede begyndte, havde paabegyndt et Tilbagetog, og deriblandt Danmark, der jo i Fjor var med i den enstemmige Begejstring for Mac Donalds og Herriots Værk. Tilbagetoget her hjemme fra blev forberedt af den højtærede Statsminister i dennes Tale ved det interparlamentariske Møde i Helsingfors i Begyndelsen af August Maaned. Medens dette tunge Spørgsmaal derovre fra Asien mellem Tyrkiet og England om Mossul gav Forbundsraadet nok at bestille, gav